

DOWNSI

DIN CE
MATERIALE
SUNT
FĂCUTE
**VICIF
VIOLE**

DUPĂ 12 ANI PETRECUȚI ÎN MULTINAȚIONALE, ANCA VINTILĂ DRAGU A RENUNȚAT LA TOT PENTRU A CREA OBIECTE DIN PORȚELAN. DANA TUDOR A LĂSAT DEOPARTE ARHITECTURA PENTRU A SE DEDICA METALELOR PREȚIOASE ȘI, ÎMPREUNĂ, AU PUS BAZELE UNUI PROIECT NĂSCUT DIN PASIUNEA PENTRU HANDMADE: PETAL.

DE DIANA-FLORINA COSMIN, FOTOGRAFII DE BOGDAN BARAGHIN/PHOTOLIU

P

entru toți cei care se îndoiesc de puterea unui hobby de a deveni un business în toată regula, Anca Vintilă Dragu și Dana Tudor sunt dovada clară că poți ajunge să trăiești din lucrurile care cândva îți ocupau doar timpul liber. Ba chiar îți poți permite să lași deoparte, de dragul lor, cariera pentru care te-ai pregătit o viață întreagă.

Anca și Dana s-au cunoscut în 2006, pe când fiecare dintre ele începuse să exploreze un alt fel de creativitate, pe lângă joburile de zi cu zi. Pe atunci, Anca lucra la Unilever pe management de brand și cercetare de piață, în timp ce Dana avea un studio de arhitectură împreună cu soțul ei. În paralel însă, amândouă râvneau la munca migăloasă și efervescentă tipică atelierelor de bijuterii și de mărunțișuri prețioase. Și, spre deosebire de cei care doar visează, se apucaseră să dea și un contur concret viselor lor. Anca tocmai terminase un curs de pictură pe porțelan la

„Wagner Arte Frumoase și Povești“ și începuse să-și vândă, timid, creațiile, mai întâi în cadrul atelierului, apoi la Cărturești. „M-am gândit mereu că trebuie să lucrez mai mult decât alții, pentru că nu am o școală de design în spate“, recunoaște ea. „Dar am încercat să învăț și să muncesc din ce în ce mai mult“. A făcut cursuri la manufactura de porțelan Herand din Ungaria și la Școala de Bijuterie Contemporană a lui David Sandu, simțind, după câțiva ani de succes și de răspunsuri pozitive din partea publicului, că e momentul să-și scoată porțelanurile din zona de hobby, mutându-le în cea de business principal. „Vedeam că lucrurile merg și că pot construi ceva, dar îmi lipsea timpul“, își amintește ea. „Când am văzut că hobby-ul ajunsese să-mi acapareze fiecare clipă liberă, m-am gândit să-i dau locul pe care-l merită“.

Și-a încheiat socotelile cu multinaționalele (între timp se mutase la Danone) chiar pe 1 mai 2012, o dată simbolică. „Eram pe vârful muntelui și strigam <<Sunt liberă>>“, își amintește ea. „A fost un sentiment de eliberare pe care îl căutam de mult, dar îmi era puțin teamă să renunț la ceva în care investisem atâția ani“. Munca de corporație a fost de altfel esențială la începutul afacerii pe cont propriu. „Îmi ajută și acum experiența din marketing și dacă aș fi început businessul fără ea poate îmi era mai greu“.

A investit 10.000 de euro într-un stoc de materiale, în cuptoarele de ars porțelan și în instrumente, iar primele luni cu „Una ca Luna“, brandul său de creații din porțelan, au fost un alt fel de conectare cu realitatea. „Îți dai seama că nu ai toate resursele dintr-o companie mare, dar că îți poți permite să fii mai flexibil“, crede ea, „să găsești soluții și să-ți dezvolți alt gen de rețele neuronale“.

În cei 12 ani petrecuți în multinaționale (la Unilever și apoi la Danone), a înțeles și nevoia de a delega unele lucruri. „E bine să te bazezi și pe

LIFTING

alți oameni, care să se ocupe de strategia ta de social media sau să meargă prin magazine cu creațiile tale“, crede ea. „Nu poți face chiar totul singură“.

Arhitect de profesie, și Dana Tudor a început să se simtă atrasă de lumea bijuteriilor odată cu intrarea în universul bijutierului David Sandu, consolidându-și pasiunea odată cu urmarea cursurilor școlii de profil, Assamblage. „A fost un declic de moment“, își amintește ea. „Începusem să experimentez cu bijuterii din metale mai puțin prețioase și pretențioase, după care mi-am dorit mai mult“. Soțul său se ocupă în continuare de proiectele mai ample ale cabinetului de arhitectură, în timp ce Dana le-a preluat pe cele mai mici și punctuale, concentrându-se pe bijuterii, domeniu care o reprezintă mai bine. „Ca arhitect, predarea proiectului este ultimul pas al muncii mele“, explică ea, „în timp ce la bijuterii faptul că pornesc de la concept, trec prin toate etapele și văd produsul finit îmi oferă o satisfacție mai mare“. A investit tot în jur de 10.000 de euro în materialele

Ca arhitect, predarea proiectului este ultimul pas al muncii mele. La bijuterii în schimb, pornesc de la un concept, trec prin toate etapele și văd și produsul finit, ceea ce îmi oferă o satisfacție mult mai mare.

Dana Tudor, Arhitect și designer de bijuterii

În perioada de preaviz de la job, toți cei din jur veneau să-mi povestească, în șoaptă, despre lucrurile pe care și-ar dori să le facă și ei pe cont propriu, dar pentru care nu au curaj. Am aflat toate visele neîmplinite ale colegilor mei.

Anca Vintilă Dragu, Designer „Una ca Luna”

de început, colecțiile brandului său, Alliage, inspirându-se din formele pure ale arhitecturii, dar și din elementele primordiale - apă, aer, foc, pământ. În colecția de inele prevăzute cu fluturi cu aripi mobile de exemplu, fiecare obiect are un nume și o poveste, fiind realizat din argint cu pietre de onix, larimar sau rubin natural. „Pentru mine, o bijuterie este și un obiect în sine, independent de corpul uman”, crede ea, „e ca o sculptură mică, de sine-stătătoare, ce poate face obiectul unei colecții aparte”. Își vinde creațiile în concept-store-uri de nișă, la târguri și în magazine online, iar succesul înregistrat în primăvară la târgul de bijuterii de la Inhorgenta, München, i-a dat speranțe pentru comenzi din partea unor galerii de artă și magazine mici din străinătate.

Proiectul comun al Ancăi și al Danei – Petal – s-a născut din dorința de a combina materialele lor preferate: porțelanul și argintul, inspirându-se din tehnicile textile vechi, mai exact din textura dantelei. Numele („p” de la porțelan + „etal” de la metal) scoate în prim-plan și tema vegetală, care transmite atât delicatețea

SCANEAZĂ CODUL QR
ȘI AFLĂ MAI MULTE
DESPRE
BUSINESS-URILE CU
CREAȚII HANDMADE

porțelanului, cât și tensiunea metalului, florile fiind folosite ca podoabe încă din timpuri străvechi.

Atât cu brandurile proprii cât și cu „Petal“, Anca și Dana primesc tot mai multe comenzi din partea companiilor mari și învață pas cu pas să se pregătească mai bine pentru perioadele din an în care cadourile deosebite sunt la mare căutare, pentru că anul trecut și-au vândut rapid tot ceea ce pregătiseră în avans.

În decembrie 2012, spre exemplu, o singură comandă primită de „Una ca Luna“ din partea unei companii a implicat nu mai puțin de 10 seturi de ceai cu câte nouă piese, 90 de obiecte de confecționat într-o lună, manual, cu mîgălă și dragoste. Cu „Petal“ au făcut mai întâi 20 de piese unicat, iar faptul că s-au vândut toate dintr-un foc le dă încredere pentru noi colecții în tandem. În lumea bijuteriilor, ca și în modă, o prezență constantă este cel mai sigur mod de a câștiga încrederea publicului.

Tuturor celor care au vise arzătoare pe care nu se încumetă să le aducă încă din imaginație în realitate, cele două le adresează un îndemn pe care l-au testat mai întâi pe ele însele: să aibă mult curaj și să creadă că, în cele din urmă, totul se va compensa pe plus. „Vine un moment în care trebuie să spui «OK, trebuie să fac asta acum, pentru că nu mai am alte

o mie de vieți pentru a trăi ceea ce-mi doresc cu adevărat»“, crede Dana. Anca, în schimb, nu va uita niciodată reacțiile colegilor din Danone, în momentul în care a anunțat că urmează să plece.

În perioada de preaviz de până în luna mai 2012, biroul ei din companie a devenit un loc de pelerinaj și de... confesiuni rostite în șoaptă. „Oamenii din jurul meu știau de ce am decis să plec și veneau să-mi povestească despre toate lucrurile pe care și le-ar dori și ei, dar pentru care nu au deocamdată curajul necesar“, își amintește ea. „Am aflat atunci toate visele neîmplinite ale colegilor mei, ca și cum ar fi vrut să-mi transfere mie o parte din speranțele lor“. Frumos și trist în același timp, pentru că nu va ști niciodată câți dintre ei vor apuca să-și trăiască toate visele de taină. „E totuși o perioadă efervescentă, în care oamenii încep în sfârșit să-și dea frâu liber imaginației“, conchide Dana.

Dacă în ultimul deceniu business-urile la care visau cei mai mulți antreprenori aspiranți se rezumau la a cumpăra ieftin și a vinde scump pentru un profit rapid, în prezent manufactura este un concept tot mai atractiv chiar și pentru corporatiștii de cursă lungă. „Vine o vreme în care îți dorești să dai contur imaginației tale și să trimiți ceva frumos mai departe, către lume“, conchide Anca. **F**

